

स्तुतीनां वा धारक आदित्यः” भा० “शतक्रतुरत्सरत्
गन्धर्वमस्तुतम्” ऋ० ८, १, ११ । “गन्धर्वः गर्वा रस्मीनां
धर्तारं सूर्यम्” भा० “दिव्यो गन्धर्वः केतपूः” यजु० ११,
७, “गां याचं स्तुतिरूपाम् धारयतीति गन्धर्वः सविता”
वेददी० । गायने । “विश्वामसुरसि तद्धोम्यात् दिव्यो
गन्धर्वः” ऋ० १०, १२६, ५ दिव्य इति विशेषणात् गायन
मात्रपरत्वम् । अत एव शब्दार्थचिं “अस्मिन् कल्पे
मनुष्यः सन् पुण्यपाकविशेषतः । गन्धर्वत्वं सम्पादो
मर्त्यगन्धर्व उच्यते । पूर्वकल्पकृतात् पुण्यात् कल्पादावस्य
चेदुभवेत् । गन्धर्वत्वं, तादृशोऽप्यदिव्यगन्धर्व उच्यते”
इति गायनरूपगन्धर्वाभिप्रायेण द्वैविध्यसूक्तम् देवयोनि
गन्धर्वांश्च वज्रपुराणे एकादशविधा उक्ता यथा
“अम्बाजोऽङ्गारिवम्बारी सूर्यवर्चास्तथा जघुः । हस्तः
सुहस्तः स्वाभ्येव सूर्जवांश्च महामनाः । विश्वावसुः
ह्यशुचि गन्धर्वैकादशो गणः” ।

जटाधरेण तन्नामान्यन्योक्तानि यथा “हाहा हह-
श्चित्ररथो हंसो विश्वावसुस्तथा । गोमायुस्तुम्बु-
र्नन्दिरेवमाद्याश्च ते सृताः” । देवगन्धर्वांश्च द्विविधाः
केचित् मौनेयाः केचित् प्राधेयाश्च तत्र मौनेयाः कश्य-
पपत्न्यां दक्षसुतायां सुनिनामिकायां जाताः षोडश, प्राधे-
याश्च प्राधायां तत्पत्न्यां जाता दश इत्येवं भा० आ० ६५ अ०
उक्ता यथा “भीमसेनोप्सेनौ च सुपर्णो वरुणस्तथा ।
गोपतिर्धृतराष्ट्रश्च सूर्यवर्चाश्च सप्तमः । सत्यवार्गर्गर्पणश्च
प्रयुतश्चाभिविद्युतः । भीमश्चित्ररथश्चैव विख्यातः सर्व-
विद्वशी । तथा शालिशिरा राजन् पर्जन्यश्च चतुर्दशः ।
कबिः पञ्चादशस्तेषां नारदश्चैव षोडशः । इत्येते देव-
गन्धर्वा मौनेयाः परिकीर्त्तिताः । अथ प्रभूतान्यन्यानि
कीर्त्तयिष्यामि भारत ! । अथ वदाम् मनुं वंशमसुरां
भार्गवप्रियाम् । अनूपां सुभगां भासीमिति प्राधा व्य-
जायत । सिद्धः पूर्णश्च बर्ही च पूर्णायुश्च महायशः ।
ब्रह्मचारी रतिगुणः सुपर्णश्चैव सप्तमः । विश्वावसुश्च भा-
तुश्च सुचन्द्रो दशमस्तथा । इत्येते देवगन्धर्वाः प्राधेयाः
परिकीर्त्तिताः” स्वारोचिषमन्वन्तरे तु गन्धर्वा अरि-
ष्टायाः पुत्राः यथा हरिवं० २ अ० । “अरिष्टा तु महा-
सत्त्वान् गन्धर्वानमितौजसः” इत्युक्ता “एष मन्वन्तरे
तात ! सर्गः स्वारोचिषे सृष्टः” । जातिपरत्वे स्त्रियां
ङीप् । “नैव देवी न गन्धर्वी न वली न च किन्नरी”
रामा० आर० ८२ अ० । पत्न्यामपि ङीप् “गन्धर्वी गुह्यका

यक्षा विबुधातुचराश्च वे । तथैवाप्सरसः सर्वा राक्षसेषू-
त्तमा गतिः” । “दैत्यदानवयक्षाणां गन्धर्वैरगरक्षसाम्”
मनुः । ऽद्दीपभेदे पुं० “भारतस्यास्य वर्षस्य नय भेदास्त्रि-
शमस्य । इन्द्रदीपकशेखरमास्ताम्रवर्णो गभस्त्रिमान् ।
नागद्वीपस्तथा सौम्यः गन्धर्वस्तथ वारुणः । अयन्तु नव-
मस्तेषां द्वीपः सागरसंहृतः” । गन्धर्वो देवताऽस्य व्यञ् ।
गान्धर्व अस्त्रभेदे “संसोहन्” नाम सखे ! ममास्त्रं
प्रयोगसंहारविभक्तमन्त्रम् । गान्धर्वमादत्स्य यतः प्रयो-
क्तुर्न चारिहिंसा विजयश्च हस्ते” रघुः । विवाहभेदे च
“गान्धर्वः समयान्निधः” मनुः ।

गन्धर्वनगरं न० अग्निष्टम्बके आकाशोत्थिते ह० सं० उक्ते
१ खपुरे खपुरशब्दे विवृतिः तस्य कालभेदे विपाकः
ह० सं० ६७ अ० उक्तो यथा “गन्धर्वपुरं मामात् रसवैहृत्यं
हिरण्यविक्रितश्च” इत० । २ गन्धर्वाणां नगरे च । “सरो-
मानसमासाद्य हाटकानभितः प्रभुः । गन्धर्वरक्षितं
देशमजयत् पाण्डुवस्ततः । तत्र तित्तिरिक्नुल्भावान्
मण्डूकाख्यानं । ह्योत्तमान् वेभे द करमयन्तं ग-
न्धर्वनगरात्तदा” भा० सं० १७ अ० । अर्जुनोत्तरदि-
ग्विजयोक्तौ । गन्धर्वपुरादयोऽप्यत्र ।

गन्धर्ववधू स्त्री गन्धर्वस्य वधूरिव प्रियत्वात् । १ शशां २ चीडा-
नामगन्धर्व्ये च राजनि० ।

गन्धर्वलोक पु० इत० । गुह्यकलोकोपरिस्थे विश्वाधरलोकस्या-
धानिविष्टे स्थाने । तत्स्थानकथा तत्प्राप्तिपुण्यानि च
गुह्यकलोकोक्तप्रनन्तरं काशीख० दर्शितानि यथा ।

“गान्धर्वस्त्रेण लोकोऽभी गन्धर्वांश्च शुभप्रदाः ।
देवानां गायनाह्वते चारणाः स्तुतिपाठकाः ।
गीतत्रा अभिगीतेन तोषन्ति नराधिपान् । सुर्वान्ति
च धनाद्यांश्च धनलोभेन भ्राजिताः । राज्ञां प्रसादल-
ब्धानि सुवासांसि धनान्यपि । द्रव्याण्यपि सुगन्धीनि
कर्पूरादीन्यनेकशः । ब्राह्मणेभ्यः प्रथमं गीतिं
गायन्त्यर्हनिश्चम् । स्तुतावेव मनस्तेषां नाश्यास्ते कृत-
श्चमाः । तेन पुण्येन गन्धर्वलोकस्तेषां विशिष्यते ।
ब्राह्मणास्तोषिता यद्वै गीतिविद्यार्जितैर्धनैः । गीत
विद्याप्रभावेन देवर्षिर्नारदो महान् । मान्यो वैष्णव
लोके वै श्रीगन्धोद्यातिवक्त्रभः । तम्बुह्वनारदोभौ
देवानामपि दुर्लभौ । नादरूपी शिवः साक्षाद्वादविद्या-
विदां हितः । यदि गीतं कश्चिद्गौतं श्रीमद्भरिहरा-
त्मकम् । मोक्षन्तु तत्फलं प्राप्नुः साक्षिभ्यमथ वा तयोः ।